

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Posl.br. Pn-813/2019-106

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E
P R E S U D A

Općinski građanski sud u Zagrebu, po sucu toga suda Vanesi Brizić Bahun kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari I-tužitelja Jenisa Urema iz Pirovca, Put Svetog Ante 31, OIB: 19200261266, II-tužiteljice Nade Urem iz Pirovca, Put Svetog Ante 25, OIB: 98974361393 i III-tužiteljice Sabine Urem iz Pirovca, Put Svetog Ante 25, OIB: 51374830081, zastupanih po punomoćniku Igoru Žižiću, odvjetniku u Zagrebu, protiv tuženika Euroherc osiguranje d.d. Zagreb, Ulica grada Vukovara 282, OIB: 22694857747, zastupanog po punomoćniku Damiru Salahoviću, odvjetniku u Odvjetničkom društvu Grgić & Partneri u Zagrebu, radi naknade štete, nakon održane javne i glavne rasprave zaključene dana 07. rujna 2026. godine u prisutnosti punomoćnika tužitelja Igora Žižića, odvjetnika, te punomoćnika tuženika Ivice Čosića, odvjetnika, dana 14. listopada 2026. godine

p r e s u d i o j e

I. Nalaže se tuženiku Euroherc osiguranje d.d. Zagreb, Ulica grada Vukovara 282, OIB: 22694857747, na ime naknade štete isplatiti I-tužitelju Jenisu Uremu iz Pirovca, Put Svetog Ante 31, OIB: 19200261266, iznos od 19.418,94 eur, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 22. studenog 2018. godine pa do isplate, i to do 31. prosinca 2022. godine po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, za razdoblje od 01. siječnja 2023. do 29. prosinca 2023. godine po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotnih poena, a za razdoblje od 30. prosinca 2023. godine do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 01. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 01. srpnja te godine, sve u roku 15 dana.

II. Nalaže se tuženiku Euroherc osiguranje d.d. Zagreb, Ulica grada Vukovara 282, OIB: 22694857747, isplatiti II-tužiteljici Nadi Urem iz Pirovca, Put Svetog Ante 25, OIB: 98974361393, iznos od 19.883,20 eur, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 22. studenog 2018. godine pa do isplate, i to do 31. prosinca 2022. godine po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, za razdoblje od 01. siječnja 2023. do 29. prosinca 2023. godine po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotnih poena, a za razdoblje od 30. prosinca 2023. godine do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 01. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 01. srpnja te godine, sve u roku 15 dana.

III. Nalaže se tuženiku Euroherc osiguranje d.d. Zagreb, Ulica grada Vukovara 282, OIB: 22694857747, isplatiti III-tužiteljici Sabini Urem iz Pirovca, Put Svetog Ante 25, OIB: 51374830081, iznos od 15.130,40 eur, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 22. studenog 2018. godine pa do isplate, i to do 31. prosinca 2022. godine po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, za razdoblje od 01. siječnja 2023. do 29. prosinca 2023. godine po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotnih poena, a za razdoblje od 30. prosinca 2023. godine do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 01. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 01. srpnja te godine, sve u roku 15 dana.

IV. Nalaže se tuženiku Euroherc osiguranje d.d. Zagreb, Ulica grada Vukovara 282, OIB: 22694857747, isplatiti I-tužitelju Jenisu Uremu iz Pirovca, Put Svetog Ante 31, OIB: 19200261266, zakonsku zateznu kamatu na iznos od 5.000,00 eur tekuću od 22. studenog 2018. godine pa do 26. kolovoza 2026. godine, i to do 31. prosinca 2022. godine po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, za razdoblje od 01. siječnja 2023. do 29. prosinca 2023. godine po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotnih poena, a za razdoblje od 30. prosinca 2023. godine do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje

referentna stopa koja je na snazi na dan 01. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 01. srpnja te godine, sve u roku 15 dana.

V. Nalaže se tuženiku Euroherc osiguranje d.d. Zagreb, Ulica grada Vukovara 282, OIB: 22694857747, isplatiti II-tužiteljici Nadi Urem iz Pirovca, Put Svetog Ante 25, OIB: 98974361393, zakonsku zateznu kamatu na iznos od 5.000,00 eur tekuću od 22. studenog 2018. godine pa do 26. kolovoza 2026. godine, i to do 31. prosinca 2022. godine po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, za razdoblje od 01. siječnja 2023. do 29. prosinca 2023. godine po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotnih poena, a za razdoblje od 30. prosinca 2023. godine do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 01. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 01. srpnja te godine, sve u roku 15 dana.

VI. Odbija se dio tužbenog zahtjeva I-tužitelja u iznosu od 211,10 eur te II-tužiteljice u iznosu od 211,08 eur.

VII Nalaže se tuženiku solidarno naknaditi tužiteljima trošak parničnog postupka u iznosu od 107.628,18 eur, sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 14. listopada 2026. godine do isplate, po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 01. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 01. srpnja te godine, sve u roku 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužitelji u tužbi navode da se dana 16. rujna 2018. godine oko 20,00 sati dogodila prometna nezgoda u kojoj je smrtno stradao Marin Urem iz Pirovca, Put Sv. Ante 25, koji je tog dana pješao desnom stranom kolnika Putem Sv. Ante u mjestu Pirovac gurajući bicikl. Ističu kako se kolnikom kretao jer je to bilo jedino moguće zbog visoke trave obrasle uz cestu, koja je na pojedinim mjestima prelazila 100 cm, a koja je nakon policijskog očevida pokošena. Na pok. Marina Urema je u blizini groblja Sv. Ante naletio automobil reg. oznake ZD 384-IL, vlasništvo Antonija Dubravice iz Stankovaca, kojim je tada upravljao Frane Vunić iz Stankovaca. Nalet je bio toliko intenzivan da je pješaka Marina Urema odbacio više od 15 metara udesno izvan kolnika, koji nalet je trenutno izazvao moždanu komu iz koje se više nije budio. Kolima hitne pomoći prebačen je u Opću bolnicu Šibensko-kninske županije u Šibeniku, gdje je u 21,55 sati utvrđena smrt. Isključivi krivac za ovu prometnu nesreću je vozač vozila reg. oznake ZD 384-IL koji je vozio brzinom većom od dopuštene neprilagođene noćnim uvjetima i konfiguraciji kolnika, čime je

povrijedio odredbe čl. 53. st. 1., 51. st. 1. Zakona o sigurnosti prometa na cestama, a isto tako i čl. 70. st. 2. istog Zakona, jer pri obilaženju pok. Marina nije zauzeo propisani sigurnosni bočni razmak. Automobil kojim je upravljao štetnik bio je osiguran kod tuženika. Nadalje, ističu kako su I i II-tužitelji roditelji pok. Marina Urema, a III-tužiteljica njegova sestra, koji su svi živjeli u vrlo skladnoj obiteljskoj situaciji, bili izuzetno emotivno povezani, te stoga tužitelji potražuju naknadu neimovinske štete zbog smrti bliske osobe i to I-tužitelj iznos od 220.000,00 kn, koji umanjeno za iznos od 154.000,00 kn iznosi 66.000,00 kn, II-tužiteljica iznos od 220.000,00 kn, koji umanjeno za iznos od 154.000,00 kn iznosi 66.000,00 kn, a III-tužiteljica iznos od 75.000,00 kn. Osim navedenog, potražuju i naknadu za imovinsku štetu također umanjenu za isplaćeni nesporni dio 01. ožujka 2019. godine. Materijalni troškovi odnose se na troškove bolničkog tretmana po izdanim računima, a koje je podmirila II-tužiteljica i kojoj je tuženik isplatio iznos od 1.037,39 kn pa tužiteljica potražuje preostali iznos od 444,59 kn, zatim troškove pogreba u iznosu od 5.727,50 kn koje je snosila II-tužiteljica i kojoj je po toj osnovi u mirnom postupku isplaćen iznos od 4.009,25 kn pa potražuje razliku u iznosu od 1.718,25 kn. Zatim, troškovi nabavke vijenaca i cvijeća koje je snosila II.-tužiteljica u ukupnom iznosu od 4.450,00 kn i kojoj je po navedenoj osnovi isplaćen iznos od 3.115,00 kn pa potražuje razliku u iznosu od 1.335,00 kn. Troškovi nabavke žalobne odjeće iznosili su po svakom tužitelju najmanje 1.500,00 kn, pa kako je I i II-tužiteljima u mirnom postupku isplaćen iznos od 1.050,00 kn, to potražuju razliku u iznosu od po 450,00 kn svaki, dok III-tužiteljica s te osnove potražuje iznos od 1.500,00 kn. Za troškove karmina koje su snosili I i II-tužitelji potrošeno je najmanje 20.000,00 kn pa kako je tuženik po tom osnovu isplatio I i II-tužiteljima iznos od po 875,00 kn svakom, to potražuju razliku od po 9.125,00 kn, sve sa pripadajućim zateznim kamatama i troškovima postupka.

2. Podneskom od 29. lipnja 2020. godine tužitelji su povišili tužbeni zahtjev u skladu sa izmijenjenim Orijentacijskim kriterijima VSRH te je I-tužitelj zatražio isplatu iznosa od 185.575,00 kn, II-tužiteljica isplatu iznosa od 189.072,84 kn te III-tužiteljica 114.000,00 kn.

3. Podneskom od 26. svibnja 2023. godine tužitelji su, a obzirom na uvođenje eura kao službene valute u Republici Hrvatskoj, uredili tužbeni zahtjev na način da I-tužitelj potražuje isplatu iznosa od 24.630,04 eur, II-tužiteljica isplatu iznosa od 25.094,28 eur, a III-tužiteljica isplatu iznosa od 15.130,40 eur, sve sa pripadajućim kamatama i troškovima postupka.

4. Tužitelji su podneskom od 07. rujna 2026. godine obavijestili kako je 26. kolovoza 2026. godine tuženik I-tužitelju i II-tužiteljici isplatio svakome još iznos od po 5.000,00 eur na ime nespornog iznosa naknade neimovinske štete, pa kako je time djelomično udovoljeno tužbenom zahtjevu tužitelji smanjuju tužbeni zahtjev te tako I-tužitelj potražuje isplatu iznosa od 19.630,04 eur, II-tužiteljica iznos od 20.094,28 eur, te III-tužiteljica iznos od 15.130,40 eur zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama i troškovima postupka. Ujedno I-tužitelj potražuje isplatu zakonske zatezne kamate na iznos od 5.000,00 eur tekuću od 22. studenog 2018.g. pa do 26. kolovoza 2026. godine, te II-tužiteljica također isplatu zakonske zatezne kamate na iznos od 5.000,00 eur tekuću od 22. studenog 2018. pa do 26. kolovoza 2026. godine.

5. Tuženik u odgovoru na tužbu priznaje nastanak šetnog događaja i pasivnu legitimaciju tuženika, kao i činjenicu da je u predmetnoj prometnoj nesreći smrtno stradao kako pješak danas pok. Marin Urem iz Pirovca, kao i činjenicu da su I i II-

tužitelji njegovi roditelji, a III-tužiteljica njegova sestra. Također, ističe da su točni činjenični navodi o osnovama i visini isplaćene štete tužiteljima u mirnom postupku. Nadalje, navodi kako je točno da se pok. Marin kretao kolnikom kao pješak gurajući pored sebe bicikl marke KHS te da se predmetna prometna nezgoda dogodila u noćnim uvjetima. Međutim, tuženik osporava da bi isključivi krivac za ovu prometnu nesreću bio vozač motornog vozila reg. oznake ZG 384-IL, kao i da bi isti vozio brzinom većom od dopuštene. Također osporava da je jedino moguće bilo da se pok. Marin Urem kreće kolnikom ceste, kao i navod da bi se prometna nezgoda dogodila u naseljenom mjestu. Ukazuje na odredbe čl. 124. st. 3. Zakona o sigurnosti prometa na cestama, čl. 127. istog Zakona, kao i na činjenicu da je isti bio u pripitom alkoholiziranom stanju. Stoga smatra kako je pok. Marin Urem doprinio nastanku i visini štete u omjeru od 50% za koji se tuženik ima osloboditi odgovornosti za štetu. Ujedno se usprotivio preinaci tužbe.

6. U tijeku postupka izvršen je uvid u zapisnik o očevidu PU Šibensko-kninske, PPP broj 511-13-11-107-KU-38/18OO od 03. listopada 2018.g, smrtni list za Marina Urema, ispise fotografija lica mjesta, nalaz i mišljenje izrađeno u postupku ODO u Šibeniku broj K-DO-545/2018, zahtjev za naknadu štete, račune Opće bolnice Šibensko-kninske županije i Crne ruže, izvršen je uvid u mišljenje službe kemijsko-fizikalnih i toksikoloških vještačenja za Marina Urema od 05. listopada 2018.g. i zapisnik o vještačenju od istog dana, izvadak iz obrtnog registra, izvadak iz zemljišne knjige, potvrdu Državnog hidrometeorološkog zavoda od 12. lipnja 2019.g., potvrdu Državne geodetske uprave, proveden je dokaz saslušanjem svjedoka Frane Vunića, Ivica Reljice Kostić, izvršen je uvid u dopis Cesta zadarske županije d.o.o., proveden je dokaz saslušanjem svjedoka Emila Livajića, izvršen je uvid u podatke Županijske uprave za ceste sa priležecim fotografijama, dopis Ceste Šibenik d.o.o., fotodokumentaciju i situacijski plan MUP-a, PU Šibensko-kninske, Postaja prometne policije od 20. listopada 2020.g., proveden je dokaz saslušanjem svjedoka Danijele Baus, Luke Urema, Brune Vukmana, Tomislava Relje, Ivane Kero, proveden je očevid na licu mjesta i prometno vještačenje po stalnom sudskom vještaku ing. Berislavu Šimunoviću, proveden je dokaz saslušanjem istog vještaka, provedeno je sudsko medicinsko vještačenje po stalnom sudskom vještaku dr. Davoru Mayeru, provedeno je saslušanje istog vještaka, izvršen je uvid u dopis Ceste Šibenik d.o.o. od 10. listopada 2024.g., provedeno je saslušanje svjedoka Sanje Reljice Kostić, te I, II i III-tužitelja, provedeno je dopunsko vještačenje po stalnom sudskom vještaku ing. Berislavu Šimunoviću, te je izvršen uvid u spis Općinskog suda u Šibeniku broj K-199/2019.

7. Temeljem ocjene svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno te na temelju rezultata cjelokupnog postupka u skladu s odredbom čl. 8. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22 i 155/23, dalje: ZPP), sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev tužitelja djelomično osnovan.

8. Sud je rješenjem od 22. listopada 2025. godine dopustio preinaku tužbe na način kako je to tužitelj izvršio podneskom od 29. lipnja 2020. godine, obzirom je isto bilo svrsishodno za konačno rješenje spora između stranaka te se stoga radi o situaciji iz čl. 190. st. 2. ZPP-a.

9. Među strankama nije sporan nastanak štetnog događaja u kojem je smrtno stradao sada pok. Marin Urem, nije sporna pasivna legitimacija tuženika, kao ni činjenica da su I i II-tužitelji roditelji, a III-tužiteljica sestra sada pok. Marina Urema.

10. Nije sporno da je tuženik na ime naknade neimovinske štete I-tužitelju isplatio 154.000,00 kn, što sada iznosi 20.439,31 eur, II-tužiteljici iznos od 154.000,00 kn, što sada iznosi 20.439,31 eur. Nadalje nije sporno da je tuženik II-tužiteljici isplatio iznos od 1.037,39 kn, što sada iznosi 137,68 eur na ime troškova bolničkog tretmana, zatim iznos od 4.009,25 kn, što sada iznosi 532,12 eur na ime troškova pogreba, trošak u iznosu od 3.115,00 kn, što sada iznosi 413,43 eur na ime troškova vijenaca i cvijeća. Također je na ime žalobne odjeće I-tužitelju isplaćen iznos od 1.050,00 kn, što sada iznosi 139,36 eur, te II-tužiteljici iznos od 1.050,00 kn, što sada iznosi 139,36 eur. I-tužitelju je na ime troškova karmina isplaćen iznos od 875,00 kn, što sada iznosi 116,13 eur, te II-tužiteljici iznos od 875,00 kn, što sada iznosi 116,13 eur.

11. Nadalje, nije sporno da je tuženik na ime naknade neimovinske štete I-tužitelju isplatio dana 26. kolovoza 2026. godine iznos od 5.000,00 eur, te II-tužiteljici također iznos od 5.000,00 eur.

12. Uvidom u spis Općinskog suda u Šibeniku posl.br. K-199/2019 utvrđeno je da je pravomoćnom presudom navedenog suda broj K-199/2019 od 26. veljače 2020. godine preinačene odlukom Županijskog suda u Karlovcu broj KŽ-236/2021 od 09. prosinca 2021. godine optuženi Frane Vunić osuđen za učinjeno kazneno djelo protiv sigurnosti prometa izazivanje prometne nesreće u cestovnom prometu, opisano i kažnjivo po čl. 227. st. 6. u svezi st. 1. i 2. KZ/11, a koja se dogodila 16. rujna 2018. godine u kojoj je smrtno stradao pješak Marin Urem, te osuđen na kaznu zatvora u trajanju od 10 mjeseci, koja je zamijenjena radom za opće dobro.

13. Prema odredi čl. 12. st. 3. ZPP-a u parničnom postupku sud je u pogledu postojanja kaznenog djela i kaznene odgovornosti učinioca vezan za pravomoćnu presudu kaznenog suda kojom se optuženik oglašava krivim.

14. Slijedom navedenog, pravomoćnom kaznenom presudom utvrđena je krivnja osiguranika tuženika za predmetnu prometnu nezgodu do koje je prema činjeničnom opisu počinjenog kaznenog djela došlo iz razloga što je Frane Vunić protivno odredbama čl. 38. st. 1., čl. 51. st. 1. i čl. 53. st. 1. Zakona o sigurnosti prometa na cestama olako držeći da time neće ugroziti sigurnost drugih sudionika u prometa u naselju se kretao brzinom između 55 i 60 km/h, koju nije prilagodio situaciji da se kreće noću slabo osvijetljenom dijelu ceste i nije obratio dužnu pažnju na pješaka Marina Urema koji se ispred osobnog automobila reg. oznake ZD 384-IL kretao istim prometnim trakom kolnika županijske ceste 6068 u istom smjeru gurajući s desne strane bicikl pa je dolaskom na 1150 m sjeverno od raskrižja županijske ceste 6068 s državnom cestom D8 (kod groblja Sv. Ante) upravo zbog vožnje neprilagođenom i prevelikom brzinom i ne obraćanja dužne pažnje na pješaka Marina Urema, prednjim desnim bočnim dijelom osobnog automobila udario istog pješaka u lijevu stražnju stranu tijela odbacivši ga na desni dio vjetrobranskog stakla, desni nosač krovništa, prednji desni dio krova i gornji nosač prednjih desnih vrata automobila, nakon čega je pješak Marin Urem pao na kameno zemljano površinu van kolnika.

15. U ovom postupku sporno je da li je pok. Marin Urem svojim ponašanjem pridonio nastanku štete, sporna je osnovanost zahtjeva III-tužiteljice, odnosno postojanje trajnije zajednice života u smislu odredbi Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine broj 35/05, 41/08, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22 i 155/23, dalje ZOO), te je sporna visina štete.

16. Prema odredbi čl. 1069. st. 1. ZOO-a za štetu koju pretrpe treće osobe u vezi s pogonom motornog vozila odgovara njegov vlasnik.

17. Prema odredbi čl. 1067. st. 1. ZOO-a vlasnik se oslobađa odgovornosti ako dokaže da šteta potječe od nekog nepredvidivog uzroka koji se nalazio izvan stvari, a koji se nije mogao spriječiti, izbjeći ili otkloniti.
18. Prema odredbi čl. 1067. st. 3. ZOO-a vlasnik se oslobađa odgovornosti djelomično ako je oštećenik djelomično pridonio nastanku štete.
19. Iz iskaza svjedoka Ivice Reljice Kostić, koji je sud prihvatio kao uvjerljiv jer je u skladu sa dokumentacijom koja prileži spisu, koji je neposredno prije štetnog događaja vidio pok. Marina Urema jer je svjedok upravljao svojim vozilom iz suprotnog smjera, proizlazi kako se Marin Urem kretao uz rub kolnika gurajući bicikl s desne strane. Također, proizlazi kako se štetni događaj dogodio na ravnom dijelu ceste uz groblje gdje je cijeli red stupova javne rasvjete, a iako je bio sumrak, vidljivost je bila dobra.
20. Svjedokinja Sanja Reljica Kostić, koja je sa svjedokom Ivicom Reljicom Kostić kao suvozač bila u automobilu na dan štetnog događaja nije uočila pok. Marina Urema, ali je također istaknula kako je bio sumrak, radi čega je vidljivost bila slabija.
21. Iz njihovih suglasnih iskaza nedvojbeno proizlazi kako uz rub kolnika nije bilo nogostupa, već makadamski dio na kojem je bila dosta visoka trava.
22. Da uz kolnik ceste nije bilo nogostupa proizlazi i iz iskaza saslušanih svjedoka Frane Vunića te Emila Livajića, ali i I-tužitelja.
23. Iz iskaza saslušanog svjedoka Emila Livajića proizlazi i da je uz kolnik bilo trave nejednake gustoće pa iako isti ocjenjuje da se uz kolnik moglo hodati, navodi da bi i sam izabrao ići po asfaltnom kolniku kad nema prometa.
24. Iskaz svjedoka Frane Vunića sud je samo djelomično prihvatio, imajući u vidu da isti nastoji umanjiti svoju odgovornost za štetni događaj. To se osobito odnosi na tvrdnju o brzini njegova kretanja, ocjeni da je vidljivost bila slaba, a pok. Marin Urem potpuno neosvijetljen.
25. Uvidom u dopis Županijske uprave za ceste na području Šibensko-kninske županije od 15. rujna 2020. godine utvrđeno je da su isti bili nadležni za ophodnje i održavanje županijske ceste ŽC-6068 u periodu od 01. svibnja do 01. listopada 2018. godine.
26. Uvidom u dopis Županijske uprave za ceste na području Šibensko-kninske županije od 07. listopada 2024. godine utvrđeno je da je na dijelu županijske ceste ŽC-6068 u Pirovcu u neposrednoj blizini groblja Svetog Ante postavljen prometni znak A-19 (neravan kolnik) i znak B-31 (ograničenje brzine 50 km/h), koji su postavljeni prije 1998. godine i uklonjeni prilikom rekonstrukcije 2021. godine.
27. Radi utvrđivanja dinamike nastanka štetnog događaja s mogućnošću uočavanja i izbjegavanja, provedeno je prometno vještačenje po stalnom sudskom vještaku ing. Berislavu Šimunoviću, koji je u svom nalazu i mišljenju naveo da je u ovom štetnom događaju došlo do naleta vozila osiguranika tuženika na prednika tužitelja, koji je gurao bicikl sa svoje desne strane. Tom prilikom ostvaren je kontakt između prednjeg desnog vrha vozila i stražnje strane lijeve noge prednika tužitelja, kada se veći dio njegovog tijela nalazio izvan gabarita vozila. U trenutku naleta prednik tužitelja je bio leđima okrenut vozilu, te se kretao u istom smjeru kao i vozilo osiguranika tuženika. Mjesto naleta se nalazilo na ravnom dijelu kolnika, u istočnoj prometnoj traci oko 0,6 do 0,8 m od desnog (istočnog) ruba kolnika. Budući se radi o djelomičnom čeonom naletu na temelju oštećenja na vozilu osiguranika tuženika i ozljedama prednika tužitelja nije moguće utvrditi točnu naletnu brzinu. Tehnički je moguće da se vozilo osiguranika tuženika neposredno prije i u trenutku naleta

kretalo iskazanom brzinom od oko 50 km/h. U trenutku štetnog događaja bio je sumrak, a na mjestu štetnog događaja je postojala javna rasvjeta. Tehnički je moguće da se prednik tužitelja neposredno prije i u trenutku štetnog događaja nalazio na neosvijetljenom dijelu kolnika (u sjeni čempresa). U tom slučaju vozač vozila osiguranika tuženika je mogao uočiti prednika tužitelja najkasnije kada mu je on ušao u snopu svjetala vozila, odnosno kada se prednik tužitelja nalazio oko 30 m daleko ispred vozila. Da je vozač vozila osiguranika tuženika u tom trenutku poduzeo radnju intenzivnog kočenja uspio bi zaustaviti svoje vozilo prije mjesta naleta i do naleta na prednika tužitelja ne bi došlo. Naime, vozač je na raspolaganju imao put od oko 30 m, dok mu je zaustavni put radnjom intenzivnog kočenja iz iskazane naletne brzine bio kraći i iznosio oko 22,6 m. Razlog zbog kojeg vozač vozila osiguranika tuženika nije poduzeo radnju intenzivnog kočenja u trenutku kada je najkasnije mogao vidjeti prednika tužitelja, tehničkim putem nije moguće utvrditi. Kako je istočna prometna traka, po kojoj su se kretali sudionici ovog štetnog događaja, široka 2,8 m, vozač vozila osiguranika tuženika je imao dovoljno mjesta (0,26 m) da sigurno prođe pored prednika tužitelja i izbjegne ovaj štetni događaj da se kretao uz središnju liniju kolnika. Da je bicikl prednika tužitelja na stražnjem dijelu imao ugrađen katadiopter i/ili da je prednik tužitelja na sebi imao reflektirajuću odjeću, bio bi vidljiv vozaču vozila osiguranika tuženika na udaljenosti većoj od 30 m, pa bi vozač vozila imao više vremena i prostora da izbjegne predmetni štetni događaj. Na dijelu kolnika na kojem je došlo do predmetnog štetnog događaja, prema zapisniku o očevidu, brzina kretanja vozilima je bila ograničena prometnim pravilom na 50 km/h.

28. Povodom prigovora tužitelja i tuženika proveden je dokaz saslušanjem stalnog sudskog vještaka, koji je u svom iskazu naveo kako je na stranici 9 pasus dva nalaza i mišljenja došlo do greške prilikom pisanja i da bi navedena rečenica trebala glasiti "Da je vozač vozila osiguranika tuženika u trenutku kada je najkasnije mogao vidjeti prednika tužitelja poduzeo radnju intenzivnog kočenja, uspio bi zaustaviti vozilo prije mjesta naleta i do naleta na prednika tužitelja ne bi došlo. A ovo je vidljivo i iz mišljenja. Na podnesak tuženika od 06. 04. 2022. iskazuje da se prednik tužitelja kretao uz desni rub desne prometne trake gledano u smjeru njegovog kretanja. Da se prednik tužitelja kretao lijevom stranom kolnika, do ovog štetnog događaja ne bi došlo. S obzirom na visinu trave koja se nalazila na bankini desne strane kolnika gledano u smjeru kretanja prednika tužitelja, bilo bi otežano kretanje tužitelja sa guranjem bicikla po desnoj bankini. Da se prednik tužitelja biciklom kretao po travnatoj bankini, do predmetnog štetnog događaja ne bi došlo. Do štetnog događaja najvjerojatnije ne bi došlo niti da se prednik tužitelja kretao uz sami desni rub kolnika, a da je bicikl gurao travnatom bankinom. Ne zna da li je automobil osiguranika tuženika imao ABS sustav kočenja. Izračun bi bio isti bez obzira na navedenu činjenicu jer ga nema jer nije poznato mjesto naleta (nisu pronađeni nikakvi tragovi koji bi na to upućivali), te nije poznat konačni zaustavni položaj vozila tužitelja nakon štetnog događaja budući je isti zatečen izvan kolnika s lijeve strane, odnosno vozač vozila osiguranika tuženika je prije dolaska policije vozilo pomaknuo iz zaustavnog položaja na makadam sa istočne strane kolnika. Da je vozilo vozilo pod upaljenim dugim svjetlima iskazuje da bi u tom slučaju vozač vidio prednika tužitelja na udaljenosti od oko najmanje 80 metara ispred sebe pa je pri brzini kretanja od oko 50 km/h imao više mogućnosti za izbjegavanje predmetnog štetnog događaja. U predmetnom štetnom događaju radilo se o djelomično čeonom naletu u pravcu pri čemu se prednik tužitelja kretao u istom

smjeru kao i vozilo osiguranika tuženika. Kako se ovdje ne radi o punom već djelomičnom čeonom naletu pri čemu je vozilom zahvaćen samo dio tijela prednika tužitelja, ono nije zadobilo brzinu vozila kojim je udareno već samo jedan njezin dio. Iz tog razloga na temelju oštećenja na vozilu i ozljedama prednika tužitelja nije moguće utvrditi točnu naletnu brzinu. Također na kolniku nisu pronađeni tragovi kočenja vozila osiguranika tuženika, točno mjesto naleta, a nije poznat niti konačni zaustavni položaj vozila nakon štetnog događaja, tako da niti računskim putem nije moguće izračunati naletnu brzinu vozila. Kako nije poznato samo mjesto naleta, nije poznat odbačaj tijela prednika tužitelja od mjesta naleta.

29. Na poseban upit pun. tuženika na temelju čega je utvrdio da je do naleta došlo do 6 do 8 metara od desnog ruba kolnika, iskazuje da je do istog došao iz naletnog položaja, činjenice da je prednik tužitelja gurao bicikl sa svoje desne strane, kao i činjenice da su svi tragovi vezani za ovaj štetni događaj pronađeni na desnoj bankini. Znači, svi tragovi od bicikla i svega su se nalazili na bankini, ništa nije pronađeno na kolniku što ukazuje da se kretao uz sami desni rub kolnika.

30. Na posebno pitanje pun. tuženika da li postoji neki sigurnosni razmak koji vozač koji se vozi mora održavati u odnosu na središnju liniju iskazuje da je dovoljno da se vozilo kreće svojom prometnom trakom u tom slučaju. Kako je istočna prometna traka po kojoj su se kretali sudionici štetnog događaja široka 2,8 metara, dok je širina vozila 1,74 metra, a prednik tužitelja se kretao najviše od 0,8 metara duboko na kolniku, vozač vozila osiguranika tuženika je imao dovoljno mjesta da sigurno prođe pored prednika tužitelja i izbjegne štetni događaj da se kretao uz središnju liniju kolnika. Ovim svojim kretanjem uz središnju liniju kolnika osiguranik tuženika ne bi ugrožavao promet koji se odvijao iz suprotnog smjera.

31. Stalni sudski vještak dipl. ing. Berislav Šimunović u svom dopunskom iskazu navodi kako na kolniku nisu pronađeni nikakvi tragovi vezani za predmetni štetni događaj tako da nije moguće utvrditi samo mjesto naleta pa posljedično niti daljinu odbačaja prednika tužitelja nakon štetnog događaja. Nastavo iskazuje kako se radi o djelomično čeonom naletu u pravcu pri kojem je prednik tužitelja na sebe preuzeo samo dio sudarne brzine vozila osiguranika tuženika, a ne znajući veličinu te primljene brzine, na temelju daljine odbačaja tužitelja nije moguće utvrditi naletnu brzinu vozila osiguranika tuženika.

32. Stalni sudski vještak u svojoj dopuni nalaza i mišljenja navodi kako prema iskazu vozača vozila osiguranika tuženika neposredno prije i u trenutku štetnog događaja na vozilu su bila upaljena kratka svjetla. U ovakvim okolnostima, bez obzira na kretanje vozila iz suprotnog smjera, vozač vozila osiguranika tuženika je mogao uočiti prednika tužitelja najkasnije u trenutku kada mu je on ušao u snop svjetala vozila. Pri upaljenim i ispravno podešenim oborenim (kratkim) svjetlima na vozilu, vozač može ugledati pješaka na suhom asfaltnom kolniku oko 30 m daleko ispred vozila i oko 2,5 m udesno od desnog boka vozila. Ako u ovako opisanim okolnostima uzmemo i produženo vrijeme reakcije vozača prilikom poduzimanja radnje intenzivnog kočenja od oko 1,0 s, na raspoloživom putu uočavanja od oko 30 m, uz navedeno vrijeme reakcije vozača (oko 1,0 s), maksimalna brzina kretanja vozila osiguranika tuženika pri kojoj je vozač mogao radnjom intenzivnog kočenja sigurno zaustaviti svoje vozilo prije mjesta naleta i time izbjeci predmetni štetni događaj, iznosi oko 52 km/h.

33. Stalni sudski vještak dr. Davor Mayer u svom nalazu i mišljenju navodi da je prednik tužitelja, sada pokojni Marin Urem (36), stradao u prometnoj nesreći kao pješak dok je gurao bicikl uz rub ceste, u naletu osobnog vozila. Uspoređivanjem

ozljeda s oštećenjima na vozilu i tragovima proizlazi da je prednik tužitelja u trenutku naleta bio vozilu okrenut leđima, djelomično izvan gabarita vozila, gurajući bicikl sa svoje desne strane. Dinamika naleta odgovara istosmjernom djelomičnom čelnom naletu u pravcu. Primarni kontakt uspostavljen je između lijeve noge i prednjeg desnog dijela vozila koje je bilo u sustizanju prednika tuženika, nakon čega je lijeva noga bila izbijena prema naprijed s posljedičnom rotacijom tijela oko uzdužne osi u smjeru kretanja kazaljki na satu te nadvijanjem i udarom dominantno desne polovice stražnje strane tijela o prednji krajnje desni i prednji desni bočni (blatobran) dio vozila, uz kontakt glave s vjetrobranskim staklom uz prednji desni dovratni stup, nakon čega je došlo do odbačaja tijela ispred i udesno od mjesta naleta. Tip naleta ne omogućuje pouzdano utvrđivanje naletne brzine sa sudskomedicinskog gledišta pa se tako može prihvatiti i iskazana brzina od 50 km/h s kojom je raspolagao prometni vještak, uz napomenu da je brzina mogla biti i veća. Za odgovor na pitanje mogućnosti uočavanja i izbjegavanja naleta (rješenje, l. 259) nadležan je prometni vještak.

34. Povodom prigovora tužitelja proveden je dokaz saslušanjem stalnog sudskog vještaka, koji je u svom iskazu naveo kako ostaje u cijelosti kod pisanog nalaza i mišljenja. U očitovanju na primjedbu iz podneska tužitelja koja se odnosi na sudsko medicinski dio vještačenja može reći da iz sadržaja te primjedbe razabire nepoznavanje uloge sudsko medicinskog vještaka u vještačenjima kao što je ovo, dakle nalet vozila na pješaka. Naime, u tom tipu prometnih nesreća uloga sudsko medicinskog vještaka je posve suprotna od onoga kako ju vidi tužitelj, odnosno uključuje i procjenu naletne brzine odnosno pokušaj procjene naletne brzine kada je to moguće, a je li moguće ovisit će o tipu naleta, nastalim ozljedama tragovima na vozilu. Prema tome i sudsko medicinski vještak sa svog aspekta, kao i prometno tehnički vještak daju svoje procjene brzine i usuglašavaju ih. Tjelesna konstitucija i visina tijela prednika tužitelja uzeta je u obzir prilikom razmatranja naletnog položaja i naletne brzine. U svom je zaključku prihvatio tehničkim putem ocijenjenu naletnu brzinu kao moguću i prihvatljivu sa sudsko medicinskog aspekta, ali je iz mišljenja jasno vidljivo da je ostavio i mogućnost da je ona bila viša pa i bitno viša od te. Ako ga se pita zašto onda nije tu moguću višu brzinu unio u nalaz i mišljenje, pojašnjava da je brzina od 50 km/h ili približno toliko dovoljna da uzrokuje sve ozljede stvarno nastale na tijelu prednika tužitelja, a moguća viša brzina ostaje u sferi njegovog dojma i ne može tvrditi da je bilo tako. Kada ga se posebno pita je li moguće da je do ovakvog ozljeđivanja i posljedičnog ishoda došlo i pri brzini kretanja vozila osiguranika tuženika od primjerice 70 km/h ili 100 km/h, odgovara potvrdno.

35. Sud je u cijelosti prihvatio nalaze i mišljenja stalnih sudskih vještaka, obzirom su isti izrađeni objektivno, jasno i stručno, na temelju relevantne dokumentacije te su stalni sudski vještaci svojim usmenim očitovanjem otklonili prigovore stranaka.

36. Slijedom svega utvrđenog, nedvojbeno proizlazi da se pok. Marin Urem kritične zgode kretao uz desni rub kolnika ceste koja u naseljenom mjestu vodi uz groblje i na kojem dijelu je ravna i osvijetljena javnom rasvjetom koju djelomično zaklanjaju čempresi. Nadalje je utvrđeno da se uz rub kolnika ne nalazi nogostup, već makadamski dio uz dosta visoku travu koja je otežavala kretanje i guranje bicikla po njoj. Iako svjedok Emil Livajić, koji je po nalogu tuženika povremeno kosio travu uz groblje, navodi da se uz kolnik moglo hodati, sud je uzeo u obzir da je prednik tužitelja gurao bicikl, što sve otežava kretanje makadamskom površinom koja nije uređena za kretanje, već na njoj rastu buseni trave. Upravo zbog

navedenog, i stalni sudski vještak prometne struke ocjenjuje da je kretanje takvom površinom sa guranjem bicikla bilo otežano.

37. Stoga je zaključeno kako je pok. Marin Urem opravdano za svoje kretanje koristio kolnik, jer mu je drugi način kretanja i guranja bicikla bio otežan, odnosno nije bio prikladan.

38. Prema odredbi čl. 124. st. 3. ZOSPC-a pješak se mora kretati nogostupom ili drugom površinom određenom za kretanje pješaka, odnosno površinom pokraj kolnika prikladnom za kretanje pješaka.

39. Prema odredbi čl. 127. st. 1. ZOSPC-a pješak koji se kreće kolnikom na javnoj cesti izvan naselja dužan je kretati se uz lijevi rub kolnika u smjeru kretanja a noću i danju u slučaju smanjene vidljivosti mora biti osvijetljen ili označen s reflektirajućom materijom.

40. Prvenstveno valja navesti kako je u konkretnom slučaju do štetnog događaja došlo u naseljenom mjestu, što proizlazi iz odluke Općinskog suda u Šibeniku br. K-199/2019 od 26. veljače 2020. godine te nalaza i mišljenja stalnog sudskog vještaka ing. Berislava Šimunovića.

41. Stoga predniku tužitelja kao pješaku nije bilo zabranjeno kretanje desnim rubom kolnika niti propisana obveza da kao pješak bude osvijetljen reflektirajućom materijom. To tim više što se štetni događaj dogodio u sumrak, što znači da nije bio potpuni mrak.

42. Nadalje je utvrđeno da se isti kretao uz rub kolnika i zadržavajući pravac (iskaz svjedoka Ivice Reljice Kostić i prometno vještačenje) pa stoga nije osnovan navod tuženika da postoji doprinos pok. Marina Urema zbog njegove alkoholiziranosti, jer ista očito nije utjecala na njegovo kretanje.

43. Iz provedenog prometnog vještačenja proizlazi da je osiguranik tuženika morao i mogao vidjeti pok. Marina Urema čak i ako isti nije nosio reflektirajući prsluk i ako je djelomično bio u sjeni čempresa, najkasnije na udaljenosti od oko 30 m i to pri upaljenim i ispravno položenim oborenim svjetlima na vozilu. Sve to uz pretpostavku da se osiguranik tuženika kretao dozvoljenom brzinom od 50 km/h, koja brzina je prema nalazu sudsko medicinskog vještaka dovoljna da uzrokuje sve ozljede stvarno nastale na tijelu pok. Marina Urema.

44. Stoga ni eventualna neosvijetljenost pješaka, a ni nedovoljno jaka javna rasvjeta, ne ukazuje na doprinos prednika tužitelja niti na postojanje okolnosti koje bi eventualno djelomično umanjile odgovornost tuženika. Bolja osvijetljenost prednika tužitelja dovela bi samo do toga da bi ga vozač morao uočiti na udaljenosti većoj od 30 m, na kojoj udaljenosti ga je u svakom slučaju morao i mogao vidjeti.

45. Naime, iz iskaza samog osiguranika tuženika Frane Vunića proizlazi da uopće nije vidio ni biciklistu ni bicikl, iako je to morao i mogao vidjeti (najkasnije 30 m prije mjesta naleta) pa stoga nije ni kočio iako bi time izbjegao nalet. Dakle, isti uopće nije obratio pažnju na pješake na cesti. Isto tako je utvrđeno da je nalet mogao izbjeći i jednostavnim pomicanjem prema središnjoj liniji, čime ne bi ugrozio kretanje vozila iz suprotnog smjera.

46. Slijedom svega navedenog, proizlazi kako u ponašanju prednika tužitelja nema doprinosa nastanku štetnog događaja zbog njegovog kretanja kolnikom i to njegovim desnim rubom, iako je time prekršio odredbu čl. 124. ZOSPC-a jer u tom trenutku nije imao drugu prikladnu mogućnost kretanja.

47. Stoga je tuženik dužan naknaditi svu štetu koju slijednici pok. Marina Urema trpe iz ovog štetnog događaja.

48. I-tužitelj u svom iskazu navodi kako nema neposrednih saznanja o samom nastanku štetnog događaja u kojem je smrtno stradao njegov sin Marin Urem. Međutim, zna kuda se je on kretao jer je to bila njegova uobičajena ruta kojom se šetao svako predvečerje nakon što bi završio sa poslom. Šetao se ili sa psom ili sa biciklom i obično bi išao uz rub kolnika. Sjeća se da je tada na mjestu gdje ga je automobil udario uz kolnik bio šljunak i dosta trave te nije bilo nogostupa. Ne zna točan iznos koliko su potrošili za troškove žalobne odjeće te karmine jer su bili u šoku i nisu vodili računa o pojedinačnim troškovima. Navedene troškove snosio je uglavnom on te je trebalo kupiti dosta crnine za njega te II i III tužiteljice. Karmine su imali u svojoj kući i stoga također ne može ocijeniti koliko je za to potrošio. Druge troškove pogreba su snosili supruga i on i u to vrijeme su iznosili oko 20-25 tisuća kuna. Na grobu u koji je ukopan pok. Marin morali su renovirati spomenik jer na starom spomeniku nije mogla stati slika i ime te je to platilo oko 25 tisuća kuna. Rađen je novi nadgrobni spomenik. Cijela obitelj živjela je na istoj adresi te nisu nikada živjeli na različitim adresama. U jednom trenutku je došlo samo do promjene kućnog broja. Njihovi obiteljski odnosi su bili fantastični, njegov pok. sin mu je pomagao u obiteljskom poslu koji je želio jednog dana preuzeti te mu je za to davao džeparac.

49. II-tužiteljica u svom iskazu navodi da je na dan štetnog događaja njezin pok. sin došao kući i rekao da ide malo prošetati, a to je bilo oko 19,40 h. Oko 19,55 je primijetila prolazak vozila hitne pomoći, a potom su joj neki dječaci došli reći da je stradao njezin sin. Odmah se uputila u Šibenik. Što se tiče samog mjesta događaja, izgledao je tako da je uz kolnik bila visoka suha trava visine oko 70 cm te se tim područjem trebalo hodati samim kolnikom, odnosno, bicikl je mogao proći sa strane, ali osoba koja ga gura ne. To je bilo na području dužine oko 500 m uz groblje, a ta se trava inače šišala kad bi bio neki sprovod. Što se tiče troškova žalbene odjeće, karmina i samog pogreba, u tome su zajedno sudjelovali I-tužitelj i ona, ali ne može reći u kojim omjerima. Radilo se o sprovodu sa svećenikom, o večeri, te ne može ocijeniti visinu tih troškova jer su bili u velikom šoku. Za pogreb su kupovali vijence i cvijeće te u troškovi iznosili oko 5 tisuća kuna. Za sebe je uzela hlače i tuniku i to je platila oko 200,00 kuna.

50. III-tužiteljica u svom iskazu navodi da je uobičajeno šetala sa svojim bratom pok. Marinom te su šetali sa psom. Međutim, navedenog dana nije išla u šetnju s njim jer je imala neke obaveze. Na tom dijelu gdje je došlo do štetnog događaja uz cestu se nalazi dosta visoka trava koja se obično kosi samo kada je neki sprovod, a to nije prečesto. Inače su cestari uz cestu nasuli šljunak te se zbog toga kada pada kiša naprave jame. Zato se tim dijelom moglo hodati samo po cesti jer nije bilo nogostupa. Što se tiče troškova žalbene odjeće, odgovara kako se toga uistinu ne može sjetiti. U to vrijeme su svi živjeli u zajedničkom kućanstvu. Sa svojim bratom bila je u jako dobrim odnosima. Zajedno su planirali i posao, odnosno otvaranje bistroa ili restorana, zajedno su izlazili, odlazili na izlete i sl.

51. Iz iskaza saslušanih svjedoka Danijele Beus, Tomislava Relje, Luke Urema, Branka Vukmana i Ivane Kero, koje je sud prihvatio kao iskrene i uvjerljive, proizlazi da su pok. Marin Urem i III-tužiteljica živjeli u istom domaćinstvu zajedno sa svojim roditeljima, ovdje I i II-tužiteljima u njihovoj obiteljskoj kući. Njihov je odnos bio blizak, provodili su dosta vremena zajedno te su zajedno i izlazili te planirali buduće zajedničko poslovanje. Ujedno proizlazi da je pok. Marin Urem financijski pomagao III-tužiteljici na način da joj je kupovao odjeću, pomagao u plaćanju školovanja i sl. Također je utvrđeno da je III-tužiteljicu teško pogodila smrt brata.

52. Slijedom navedenog, notorna je činjenica da su I i II-tužitelji kao roditelji pok. Marina Urema trpjeli duševne boli zbog smrti sebi bliske osobe te bi im temeljem odredbe čl. 1101. ZOO-a pripadao iznos od 43.798,53 eur, a kako je s te osnove svakom isplaćeno po 25.439,31 eur, to je I i II-tužitelju valjalo dosuditi daljnji iznos po 18.359,22 eur svakom i odlučiti kao u izreci pod točkama I i II.

53. Također je na temelju iskaza saslušanih svjedoka Danijele Beus, Tomislava Relje, Luke Urema, Branka Vukmana i Ivane Kero te tužitelja utvrđeno da je u trenutku smrti pok. Marina Urema između njega i njegove sestre, ovdje III-tužiteljice, postojala trajnija zajednica života jer su živjeli u istoj kući i istom domaćinstvu, družili se, izlazili zajedno te planirali buduće poslove, a ujedno je pok. Marin Urem pomagao III-tužiteljici.

54. Stoga je sasvim sigurno trpjela duševne boli zbog smrti brata te joj je bilo povrijeđeno pravo osobnosti na duševno zdravlje u smislu čl. 1046. i čl. 1101. st. 1. ZOO-a te joj je s te osnove valjalo dosuditi iznos od 14.931,32 eur i odlučiti kao u izreci pod točkom III.

55. Prema odredbi čl. 1093. ZOO-a tko prouzroči nečiju smrt, dužan je naknaditi uobičajene troškove njegova pogreba. On je dužan naknaditi i troškove njegova liječenja od zadobivenih ozljeda i druge potrebne troškove u vezi s liječenjem, te zaradu izgubljenu zbog nesposobnosti za rad.

56. Uvidom u račun Opće bolnice šibensko-kninske županije od 21. rujna 2018. godine utvrđeno je da je za liječenje Marina Urema ispostavljen i plaćen račun u iznosu od 1.166,98 kn, te za korištenje mrtvačnice iznos od 315,00 kn, odnosno danas 196,70 eur.

57. Uvidom u račun broj 417/PV01/1 utvrđeno je da je II-tužiteljica tvrtki Crna ruža za troškove lijesa platila iznos od 2.868,75 kn, te za druge pogrebne usluge iznos od 2.858,75 kn, dakle, ukupno danas 760,17 eur.

58. Uvidom u račun broj 419/PV01/1 utvrđeno je da je II-tužiteljica na ime troškova vijenaca i cvijeća platila iznos od 4.450,00 kn, odnosno danas 590,62 eur.

59. Troškove bolničkih tretmana, pogreba te vijenaca i cvijeća prema priloženim računima podmirila je II-tužiteljica.

60. Kako je tuženik u mirnom postupku na ime naknada tih troškova isplatio II-tužiteljici iznose od 137,68 eur na ime troškova liječenja, iznos od 532,12 eur na ime troškova pogreba te iznos od 413,43 eur na ime troškova vijenaca i cvijeća, to je II-tužiteljici valjalo na ime troškova liječenja dosuditi daljnji iznos od 59,02 eur, troškova pogreba daljnji iznos od 228,05 eur te troškova vijenaca i cvijeća daljnji iznos od 177,19 eur i odlučiti kao u izreci pod točkom II.

61. Iz iskaza I i II-tužitelja proizlazi kako su troškove karmina koje su imali u kući snosili oboje, a radilo se o večeri, ali zbog šoka nisu vodili računa o pojedinačnim troškovima, već su ukupno troškovi pogreba iznosili oko 25.000,00 kn.

62. Imajući u vidu navedeno, sud je po slobodnoj ocjeni sukladno odredbi čl. 223. ZPP-a ocijenio da bi troškovi karmina, imajući u vidu običaje i uobičajene troškove, iznosili oko 2.000,00 eur, što znači da je I i II-tužiteljima po toj osnovi nastao trošak od po 1.000,00 eur svakom. Kako je tuženik s te osnove I i II-tužiteljima isplatio po 116,13 eur, to je istima valjalo dosuditi daljnje iznose od po 983,87 eur i odlučiti kao u izreci pod točkama I i II.

63. Također je po slobodnoj ocjeni utvrđeno da bi I-III tužiteljima na ime troškova žalobne odjeće pripadao iznos od po 199,08 eur.

64. Kako je tuženik I i II-tužiteljima s te osnove isplatio iznos od 139,36 eur, to je I i II-tužiteljima dužan isplatiti daljnje iznose od po 59,72 eur te odlučiti kao u izreci

pod točkama I i II, a III-tužiteljici isplatiti iznos od 199,08 eur te odlučiti kao u izreci pod točkom III.

65. I-tužitelja je s preostalim dijelom zahtjeva u iznosu od 211,10 eur valjalo odbiti, kao i II-tužiteljicu s iznosom od 211,08 eur te odlučiti kao u izreci pod točkom VI.

66. Na navedene iznose tužiteljima pripada zatezna kamata od dana podnošenja odštetnog zahtjeva sukladno odredbi čl. 12. st. 4. Zakona o obveznim osiguranjima u prometu i čl. 1103. ZOO-a, odnosno od podnošenja odštetnog zahtjeva.

67. Kako je tuženik I i II-tužiteljima iznos od 5.000,00 eur na ime nespornog iznosa neimovinske štete isplatio 26. kolovoza 2026. godine, to je isto isplaćeno sa zakašnjenjem pa im na te iznose pripada zakonska zatezna kamata tekuća od dospijeca, odnosno 22. studenog 2012. godine pa do dana plaćanja.

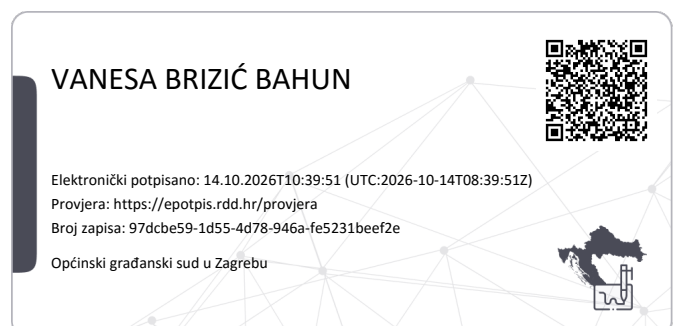
68. Stoga je odlučeno kao u izreci pod točkama IV i V. s odredbom čl. 29. i čl. 31. st. 2. ZOO-a.

69. Odluka o parničnom trošku temelji se na odredbi čl. 154. st. 5. u svezi s čl. 155. ZPP-a. Tužiteljima je priznat trošak zastupanja po punomoćniku odvjetniku u skladu s Tarifom o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika i zatraženom trošku i to za sastav odštetnog zahtjeva prema Tbr. 8. toč. 1. – 5.000,00 eur, za sastav tužbe prema Tbr. 7. toč. 1. – 5.000,00 eur, za sastav podnesaka od 08.07.2019.g., 16.12.2021.g., 23.03.2023.g. i 12.02.2026.g. prema Tbr. 8. toč. 1. po 5.000,00 eur, za sastav podnesaka od 29.06.2020.g., 26.05.2023.g. i 06.09.2024.g. prema Tbr. 8. toč. 3. po 200,00 eur, za sastav podnesaka od 27.08.2020.g., 14.07.2021.g., 04.05.2021.g., 26.05.2021.g. i 07.05.2025.g. prema Tbr. 8. toč. 4. po 50,00 eur, za zastupanje na ročištima 07.11.2019.g., 20.02.2020.g., 03.05.2021.g., 31.05.2021.g., 13.04.2022.g., 07.03.2024.g., 06.02.2025.g. prema Tbr. 9. toč. 1. po 5.000,00 eur, za zastupanje na očevidu na mjestu štetnog događaja prema Tbr. 9. toč. 10. – 5.000,00 eur, što ukupno iznosi 70.850,00 eur, a uvećano za 20% za zastupanje troje tužitelja u iznosu od 14.170,00 eur te trošak PDV-a prema Tbr. 46. u iznosu od 21.255,00 eur ukupno iznosi 106.275,00 eur. Navedenom iznosu pribrojen je trošak vještačenja u iznosu od 1.000,00 eur, te trošak sudske pristojbe na tužbu u iznosu od 353,18 eur, tako da trošak tužitelja iznosi 107.628,18 eur.

70. Stoga je odlučeno kao u izreci pod točkom VII.

U Zagrebu, 14. listopada 2026. godine

Sudac:
Vanessa Brizić Bahun

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba u roku od 15 dana, a koji rok se računa:

- od dana održavanja ročišta na kojem se presuda objavljuje, ukoliko je stranka uredno obaviještena o ročištu za objavu, bez obzira da li je na isto pristupila, odnosno

- od dana primitka prijepisa presude, ukoliko stranka nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje.

Žalba se podnosi pisano, u četiri istovjetna primjerka, putem ovog suda Županijskom sudu.

Broj zapisa: **9-3088e-959ca**

Kontrolni broj: **0dd47-ffacb-cd96c**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski građanski sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.